

Άλλαξαν το όνομα του χωριού τους προς τιμήν του ήρωα Ανθυποσμηναγού Ιωάννη Σακελλαρίου!

Ευάγγελος Μαυρογόνατος

Ταυτισμένο με τη θυσία του ήρωα πιλότου Ιωάννη Σακελλαρίου, ο οποίος σκοτώθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1940, μετά από άνιση μάχη στον αέρα με ιταλικά βομβαρδιστικά αεροπλάνα, είναι το μικρό χωριό Σακελλαρικό της Ζίτσας.

Τις πρώτες ημέρες του ιταλικού πολέμου, κατά τη διάρκεια αερομαχίας, τα πυρά του εχθρού χτύπησαν το αεροπλάνο τύπου PZL του 25χρονου Ανθυποσμηναγού, το οποίο κατερρίφθη.

Η ηπειρώτικη γη που δέχτηκε το νεκρό σώμα του, το χωριό Κουτρουλάδες, προκειμένου να τιμήσει τη θυσία του, ώστε να μη σκεπάσει η σκόνη της λήθης τον ηρωικό θάνατό του, λίγο αργότερα, με απόφαση των κατοίκων του, μετονομάστηκε σε Σακελλαρικό.

Ο ανθυποσμηναγός ετάφη στο χωριό, ενώ σε περίοπτη θέση της πλατείας βρίσκεται το άγαλμά του, ως ελάχιστος φόρος τιμής στον άνθρωπο που «έπεσε» ηρωικά στις 2 Νοεμβρίου 1940, μαχόμενος κατά πολύ υπέρτερων αεροπορικών δυνάμεων.

Η κυρία Αλεξάνδρα το 2015, σε ηλικία 93 ετών, έδωσε συνέντευξη, έχοντας ζωντανά στη μνήμη της τις στιγμές της κατάρριψης του ελληνικού αεροπλάνου και αφηγήθηκε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ όλα όσα βίωσε εκείνη την μέρα, που γράφτηκε ιστορία στο χωριό της:

«Ήταν μεσημέρι. Είμαστε στα χωράφια και μαζεύαμε καλαμπόκια. Από πάνω μας πετούσαν για πολύ ώρα αεροπλάνα. Ήταν τρία ή τέσσερα. Πολεμούσαν στον αέρα.

Είμαστε φοβισμένοι, παρακολουθούσαμε τι γινόταν.

Εγώ ήμουν 18 χρόνων. Ξαφνικά είδαμε ένα από τα αεροπλάνα να βγάζει άσπρους και μετά μαύρους καπνούς.

Μετά πήγαινε σαν φτερό στον άνεμο. Το χάσαμε από τα μάτια. Ακούστηκε μεγάλος κρότος πίσω από το μοναστήρι. Εγώ έτρεξα να δω τι έγινε. Εκεί ήταν και το σπίτι της αδελφής μου.

Τα φτερά του αεροπλάνου που είχε πέσει ήταν μέσα στο αυλάκι, σε έναν βάλτο. Γίνονταν εκρήξεις. Στην αρχή, όσοι μαζευτήκαμε εκεί, ήρθαν πολλοί από τον κάμπο, δεν ξέραμε εάν είναι ελληνικό, δικό μας το αεροπλάνο, ή ιταλικό. Λίγο αργότερα ήρθαν και στρατιώτες.

Είπαν ότι το αεροπλάνο ήταν ελληνικό. "Δικό μας, δικό μας" όλοι φώναζαν!

Οι φαντάρτοι, όταν σταμάτησαν οι εκρήξεις, σήκωσαν το σώμα το πιλότου μέσα από τα συντρίμια και τα ρούχα που φορούσε πήραν φωτιά. Νομίζω το παλικάρι ήταν ακόμη ζωντανό, ψυχορραγούσε. Τον τύλιξαν με αλεξιπτωτο και με μία κουβέρτα.

Μετά τον έφεραν στο χωριό. Εδώ τον θάψαμε τον λεβέντη....» αναφέρει η 93χρονη γυναίκα, η οποία δεν μπορεί να συγκρατήσει τα δάκρυά της και συνεχίζει: «Σκοτώθηκαν και δικά μας παιδιά, συγγενείς μας, σκοτώθηκε ο Λοχίας Γιώργος Καραμπίνας 25 μέρες αργότερα και τον θάψαμε δίπλα στον Σακελλαρίου».

Ο Υποσμηναγός Ιωάννης Σακελλαρίου γεννήθηκε το 1915 στα Βίλια Αττικής. Τον Νοέμβριο του 1935 αποφοίτησε από τη Σχολή Αεροπορίας με τον βαθμό του ανθυποσμηναγού. Με την κήρυξη του πολέμου τοποθετήθηκε στην 21η Μοίρα Διώξεως.

Στις 2 Νοεμβρίου 1940, ως αρχηγός σχηματισμού, ανέλαβε την καταδίωξη ιταλικών βομβαρδιστικών, τα οποία είχαν στόχο την πόλη των Ιωαννίνων. Ήταν μία άνιση μάχη στον αέρα.

Τα πολυβόλα των ιταλικών αεροπλάνων κατάφεραν να πλήξουν το PZL του Ιωάννη Σακελλαρίου, το οποίο στη συνέχεια κατέπεσε.